

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.4. Commentationis jam propositæ fructus nonnulli colliguntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

multis inquam tentationibus, vexationibus, angustijs peccandos & conculcandos, continuè meminerimus: uti modo magis explicabitur.

§. 4.

Commentationis jam proposita fructus nonnulli colliguntur.

Nunc verò, mi Lector, ne ab hac quasi vindemia, nullo gustato aut percepto fructu discedas; paucula hæc hilaris patientiæ præcepta, ex hæctenus dictis pro more nostro decerpta, in usus tuos familiares accipe.

Primum: Ubi istam persuasionem imberis animo, nihil causa jam fore, quòd percellaris aut commovearis admodum, si fortè te vexent, affligant ac conculcent homines, aut si varijs casibus tentationibusve presseris: quasi novi peregrinum aut insolens quiddam tibi contingat. Hoc enim jam, si non expetere, at saltem expectare debueras. Quippe qui ad hoc Christianus factus sis, & ad hoc præsertim divino dedicatus obsequio, ut ipsius Christi primi ac magni boni exemplo, instar dulcis uvæ, varijs pressuris vexeris, atque in liquorem Domino suavem vertaris.

2. Pet. 4.

Qua de re audi egregiè philosophantem S. Augustinè, dum scilicet in psalmum 55. scribens, & in primis illius verbis: *Miserere mei DEUS, quoniam conculcavit me homo;* vocem hominis Christiani in torculari positi, & in ipsa pressura aut calcatura ingemiscens agnoscens: *Noli timere* (inquit) *quia conculcavit te homo. Vinum habeto: ut a saltu et ut calceris.* Et post pauca: *si putas te non habere tribulationem, nondum cepisti esse Christianus. Ingressus es torcular præpara te ad pressuram, &c.* Atque mox eundem animo ore factum conspiciens, atque audiens jam cantantem: *Non timebo quid faciat mihi homo: Tu paulò ante dixisti* (inquit)

fit) conculcavit me, tribulavit me. Nihil faciet, cum ista faciat? Verum causam hujus commutationis statim profrens: *Respexit* (inquit) *ad vinum, quod manat de calcaturis. Et respondit: planè conculcavit, planè tribulavit. Sed quid mihi faciet! Uva eram, vinum ero.* Hæc scitè S. Augustinus.

Alterum: Quin potius ex hoc ipso debes magnam solatij causam & argumentum capere; quod hac ratione dignus habearis, qui pars sis cœlestis vindemiæ, & sive in calcatorium, sive in torcular premendus inferaris. Sicut enim (quod jam ex S. Cypriano vidimus) non uvæ acerbæ & immaturæ, sed *pingues racemi & maturis fructibus botri*, pressuræ & vino conficiendo destinantur: ita si quis calcetur, atque prematur in prælo crucis & torculari tribulationum, atque in his constans animosusq; perseveret; hinc meritò argumentum sumas virtutis maturæ, & calore divino charitatis, ad quandam cœlestis saporis suavitatem, excoctæ. Hinc enim illud est Raphaëlis Angeli ad S. Tobiam: *Quia* Tob. 12. *acceptus eras DEO, necesse fuit, ut tentatio probaret te.* quasi diceret in rem præsentem: Quia jam maturus & DEO dulcis botrus eras, oportuit te premi in tentationum torculari.

Tertium: Hinc autem magna tibi existet, non solatij modò, verum etiam sanctæ hilaritatis atque exultationis in quibusvis adversis occasio; id scilicet tecum reputanti: incommoda omnia, adversa, acerba hujus sæculi, aliud non esse, nisi uvæ DEO dignæ pressuram: quæ ex pressura liquor defluat ori divino gratissimus, & (Scripturæ phrasi) lætificans DEUM & homines. Etenim quod mellifluus dixit Bernardus: lacrymas poenitentium vinum esse & delicias Angelorum; id nos eousq; possumus extendere: ut sive Martyrum sanguinem, sive Confessorum sanctos sudores ac passiones, vinum esse dicamus ipsi divinitati jucundissimum. Ad quod proinde degustandum dilectum suum blandè invitat S. Ecclesia: *Dabo tibi* (inquiens) *poculum ex vino condito, & mu-* Serm. 68. in Cant. Judic. 9. Cant. 8.

E e e

stum

Greg. ibid. *Martyrum*, (qui, teste Magno Gregorio, per mala punica signantur) aliorumq; Sanctorum tribulationibus & pœnibus, expressum. *Omnis enim patientia dulcis est DEO*; ut, postea rursus cum Augustino dicemus.

Quemadmodum igitur generosus Martyr S. Ignatius, eò se solabatur in tormentis, quòd se Christi frumentum, reputaret, bestiarum dentibus utique commolendum, ut panis delicatus & DEI mensa dignus evaderet: ita ad malorum tuorum sensum deliniendum juvabit, te ipsum ut Christi botrum aspicere, quem eò calcari atque comprimari oporteat, ut potus de te exprimat divino palato acceptus. Ut enim huc denique transferam, quod in non dissimili arguimento S. Ambrosius: *Quanta Domini gratia* (inquit) *nos in suo ore constituat, & quasdam meritorum nostrorum epuletur dapes, ac, si mereamur, devoret, si nostri cibi suavitatibus delectetur! Beatus, quem Sapientia devoraverit; & quæ sequuntur.*

Ep. de med. conferv. Ad extremum libet hoc loco in memoriam revocare nostræ Societatis hominibus, paternum illud B. P. Francisci Borgiæ monitum in sua quadam epistola: ubi similem figuram usurpans, cum Societatem nostram vineæ comparasset, extendenti (ut in psalmo dicitur) palmites suos usque ad mare; illudq; dixisset, ut vinum ex ea copiosum effluat, oportere uvæ (quæ nos sumus) in torcular injici atque calcari; hæc deinde subiicit: *Hoc forsan nobis, fratres charissimi, deest, quòd non gustemus, neque cum voluptatis sensu optemus, calcari, premi, contemni, ut optate consolationis & exultationis vinum profertur.* Tum ad Christi exemplum provocans: *Meminerimus* (subiicit) *Christum dixisse: Torcular calcavi solus. Quis jam calcari recusabit, cum videat in torculari Christum premi?* Hæc & plura ibidem.